

LA CAMPANA DE GRACIA.

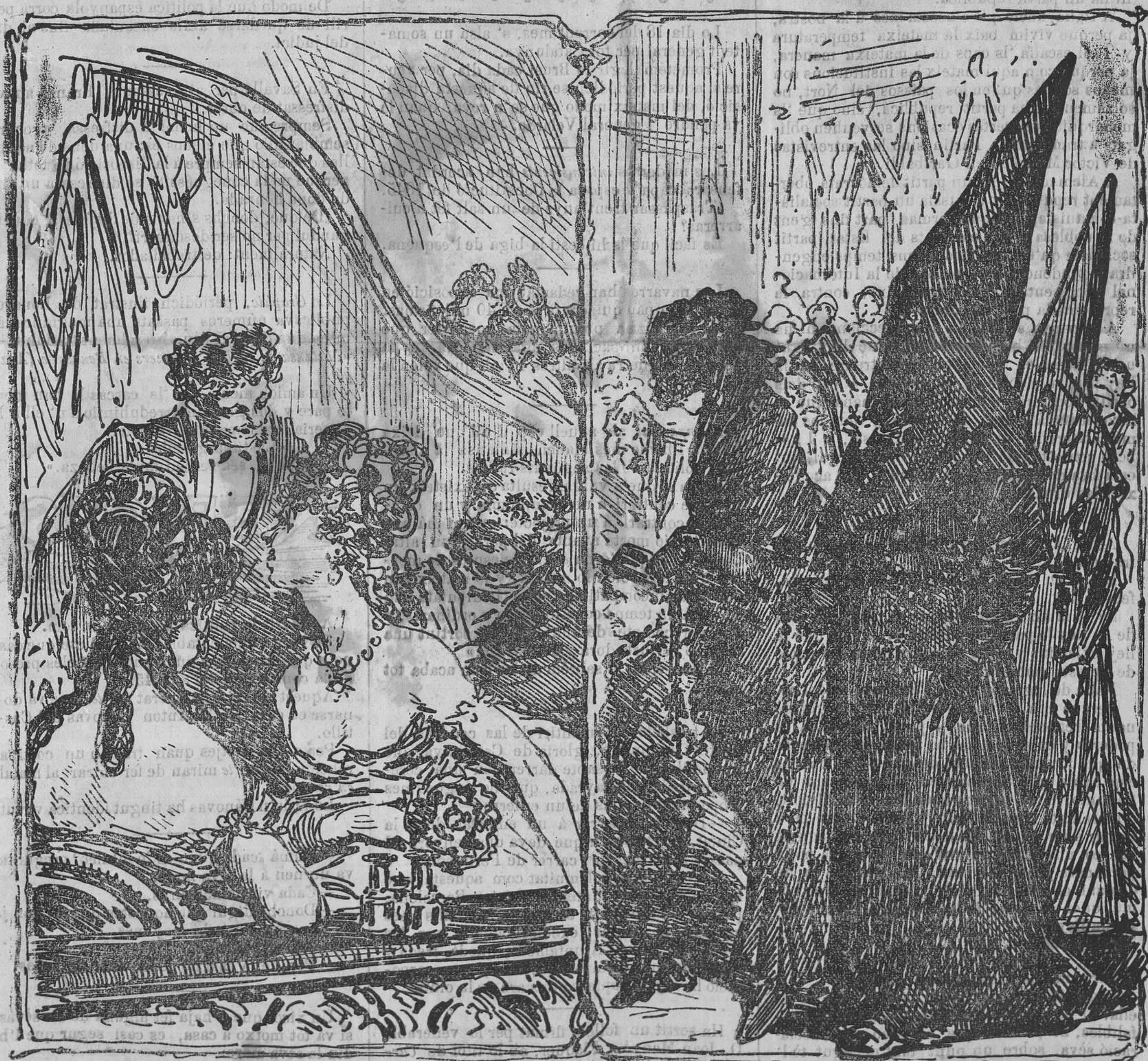
DONARÀ UNA BATALLADA CADA SENMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

RECORTS DE L'ALTRA SENMANA.

L'aristocràcia á la nit.

L'aristocràcia... de dia.

LO PARTIT ILEGAL.

Delicadíssim es lo tema del present article, delicadíssim de tal manera, que desde que 'ns vingué al cap la dèria de tractarlo, la conciencia ab véu de dona en dia de terremoto, 'ns diu: — «No 'l toquis, créme, no 'l toquis qu' es de sucre.»

Pero com si fossem una papallona y aquest tema fos un llum encés, vinga donar voltas al rededor del mateix, sense podérsene'n moure, y per mes que sabem molt bè que aném á riscos de cremarnos, pot més la forsa de atracció que la véu de la conciencia sobresaltada.

Hém parlat de llum encés y á fé que no'u hém fet sense com vá ni com costa. Llum y molta llum se necessita per examinar aquest assumpto; y ab la resolució ferma de examinarlo, tenim contreta la de no cremarnos. ¿Y no sabeu com ho farém? Fent per manera que 'ls que deuen examinar-nos á nosaltres ab lo microscopi de la censura, no hi trobin res que 'ls cremi.

¿Siguémhi donchs?

A Inglaterra, país clássich de la monarquia, hi ha un partit republicá.

A Italia, nació que s'acosta mes á la nostra, ja perque vivim baix la mateixa temperatura y 'l sol escalfa 'ls caps de la mateixa manera, ja perque com aquí mateix las institucions son menos sólidas qu' en los païssos del Nort, no solzament hi ha partit republicá, sino que 'ls monarquichs en certas ocasions se veuen obligats á transigirhi. Parlin sino las entrevistas de Víctor Manel ab en Garibaldi.

A Alemania hi ha un partit demócrata obrerament republicá y á Russia un partit socialista-comunista, del qual forman part fins gent de la noblesa y alts empleats del Estat, partit socialista qu' en aquestos últims temps engendrará la tendencia comunalista de la Internacional representada per Bouckonine, contra la representada per Karl Marx.

A Espanya s'acostan unas eleccions: hi ha un partit que ha sigut poder, que ha tingut una Assamblea tota sèva, sense treure de la lley par la elecció de la mateixa á cap dels partits contraris, aquest partit demana que se li consedesca'l dret de reunió y tots los demés anherents al sufragi universal, y 'l govern contesta que aquest partit es ilegal, qu' está fora de la lley, y qu' es inútil que acudeixi á las urnas.

Antigüament se deya:—Feta la lley, feta la trampa.

D'are en avant se dirá:—Feta la trampa, feta la lley.

Se dirá aixó últim perque es declarat fora de la lley lo partit republicá avants de que la lley existeixi y quan se tracta de la formació de aquesta mateixa lley.

Falta de lógica que no s'enten ni s'esplica. Perque una de dos:—O 'ls actuals governants regoneixen que 'l partit republicá es poderós y en aquest cas no tenen dret á parlar de que foren en número de molts milions los espanyols que s'adheriren al moviment de Sagunto, ó 'l partit republicá está dividit, quebrantat, desacreditat y sense forsa pera tornar á ser sombra de lo que fou, y en aquest cas es una falta política que la lógica no 'ls perdonará y que algun dia tal vegada 'ls ne demani compte, aixó d'excluirlo del dret comú quan se tracta de la formació de una comuna lley.

Pero, no 'ns hi amohiném.

Legal ó ilegal, dintre de la lley ó fora d'ella, ni 'ls ministres de la Governació son infalibles, ni per mes que 'n fossen una declaració sèva, sobre un punt tant peliagut t'è l'autoritat de cosa judicada en última instancia.

Tots los pobles tenen historia, y tots tenen porvenir.

Lo moment present dura no mes que un moment.

Demá no es lo mateix que avuy... y ¿qui sab lo que pèl dia de demá la sort nos prepara?

Tal vegada lo mateix ministre que ha declarat ilegal al partit republicá, no passarà molt temps que se'n arrepenzeixi.

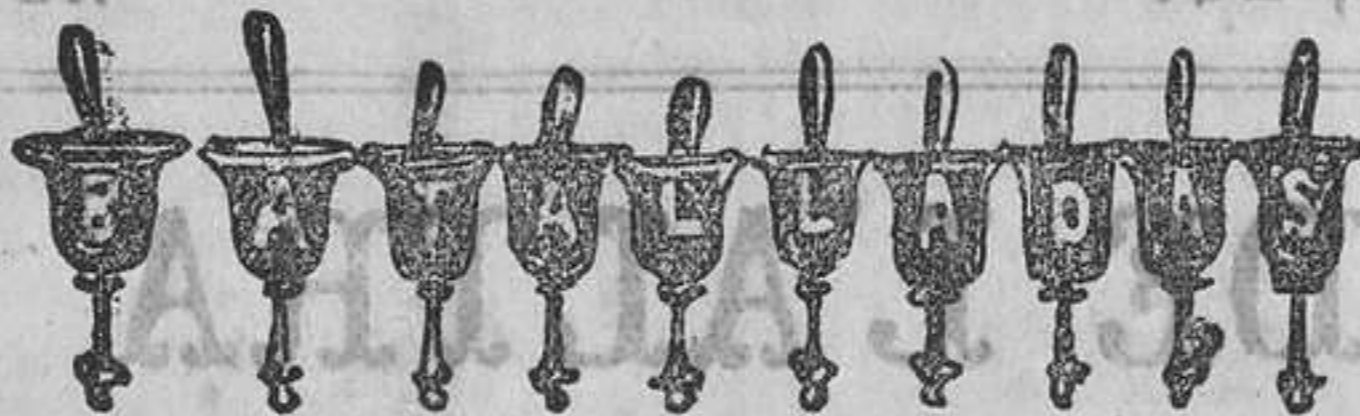
Si com ell se pensa, representa dintre de la actual situació una de las tendencias mes liberals, tal vegada al girar la vista alrededor del nou Congrés quedarà esglayat al veure's voltat de moderats y de carlins units en fraternal consorci, y buscará en vá una opinió extrema contraria ahont apoyar lo péu, pera resistir l'agressió.

Y sense aquesta opinió extrema ¿qué será d'ell?

Un abisme l'espera, un abisme que será precisament la sèva propia obra. Desitjós de crear lo buyt, trobará 'l buyt per sepultura.

O sino ja'u veurém.

P. K.

Lo dia 18 del corrent mes, s'alsa un somament general per tot Catalunya.

Prometém llegir lo Brusi cada dia, per veure si aquest periódich se riu de aquesta disposició, del mateix modo que se'n reya, quan la vá pendre 'l general Velarde.

Los moderats intransigents han acordat defensar á capa y espasa la Constitució de 1845. ¿Traspasar trent'anys de un salt fet á cularreras?

Es fácil que 'ls hi costi la biga de l'esquena.

Los navarros han redactat una exposició en favor de la pau que conta ja ab 40 mil firmas.

No n'hi ha prou: seria menester que aquests 40 mil pacífichs agafessin un 'eyna pera fer la guerra als altres 40 mil que volen la guerra.

L'Imparcial ab aquell cop d'ull que deixa blau á l'home mes blanch, sietetisa la marejada política ab las següents ratllas.

«Siga lo que's vulga, resulta qu' existeix un projecte contrari á un compromís y un compromís contrari á un projecte: que hi há una Constitució morta avants del part y un altra Constitució que torna á eixir després de morta: que tots volen lo mateix, y lo mateix son dos cosas incompatibles: que 'ls diputats han de ser á un temps constituyents y ordinari, y que per compte de una fusió vá sortint una confusió perturbadora y desastrosa.»

Si som vius, ja sabrém dirlos com acaba tot aixó.

Lo traslado al Cementiri de las cendras del ilastre Campmany, gloria de Catalunya, que tingué lloch lo dissapte darrer, fou una ceremonia freda, desgayrada, que no tingué mes proporcions que las de un enterro.

—Deuen enterrar á un empleat de cá la Ciutat, varem sentir que deya una senyora, al passar lo corteig pèl carrer de Fernando.

Y es que una solemnitat com aquesta, que havia de atreure l'atenció de tot Barcelona, perque Campmany es un de sos fills mes egrégis, al passar exclussivament per las mans del actual Ajuntament, quedá freda y gelada com las simpatias que aquesta corporació ha lograt captarse fins are de la ciutat.

Ha sortit un folleto firmat per lo venerable D. Joan Manyé y Flaquer, ab lo títol de *Cartas provinciales*.

Nos sembla que á l'imprenta han suferit una crassa equivocació.

Tractantse de un periodista que ha arribat

á sustituir á Blás en alló de:—*Lo dijo Mané, punto redondo*, lo títol de *Cartas provinciales*, no pot menos de ser una errada de imprenta.

Lo folleto deuria titolarse: *Cartas providenciales*.

Un rasgo de devoció, que proba la fé ab que concorrian á la professó la major part dels que anaren al jubileo.

Al passar aquella l'últim dia per la plassa de Sant Jaume, sonan un parell de petardos... ¿y 'n volen veure de corredissas y desgabell?

Y aixó ¿qué 's creyan qu' eran los petardos? Tiros ¿eh?

Donchs per mes que fossen tiros ¿no diuen que 'ls que ván al jubileo, guanyan indulgencia plenaria? Aixís donchs, havent d'anar al cel de correguda, ¿qué havia de importarios á aquests devotíssims creyents morir al mitj de la plassa de Sant Jaume llavors qu' estavan en gracia de Dèu?

Sembla que 'ls elements conciliats no volen fer res, fins que 'ls sagastins prengan alguna resolució; y 'ls sagastins sembla que no volen pendre cap resolució fins que 'ls elements conciliats fassan alguna cosa.

De modo que la política espanyola corra perill de quedarse aixís encantada fins al dia del judici.

En Savalls per atravesar la Fransa anava disfressat de obrer.

Sempre que un home 's disfressa, procura semblar alló que menos es: una dona de aquellas que están sempre á la disposició de tothom, perque no la coneguésin se disfressá un cop de dona honrada.

¿De qué, donchs s'havia de disfressar aquest gandul per no ser descubert?

Naturalment: de treballador.

Lo *Graphic*, periódich ilustrat de Londres publicava números passats una magnífica lámina que deya al péu, literalment traduhit:—*Matansa de carlins presoners en Benasque (Aragó)*.

Un amich meu á qui 'ls carcas li han mort lo pare y dos germans, reduhintlo á n'ell á la miseria, exclamava al véurela:

«Lástima grande que no sea verdad tanta belleza.»

A Madrid la política ha donat un tom.

De l'obra dels notables ja pot dirse que casi no'n queda res mes que aquells articles presos de la constitució del any 45.

Aquest cambi l'ha operat un *te* que vá donarse en casa de D. Anton Cánovas del Castillo.

Per xó 'ls metjes quan tractan un costipat rebelde, ab un *te* miran de fer entrar al malalt en reacció.

Lo *te* de'n Cánovas ha tingut idéntica virtut.

—Mamá ¿cada quan es lo jubileo? pregunta va un nen á la sèva mare.

—Cada vinticinch anys.

—Donchs digui que aquestas que hi van ja no tornarán á anarhi may mes.

—Ay, ay, perquè?

—Perque ja casi no poden anar de vellas.

Un xicot que n'haja fet alguna de las sèvas, si vá tot motxo á casa, es casi segur que l'hi diu la sèva mare:

—Poca vergonya: no sè com gosas á presentarte.

Are figurínse que aquest xicot es un carlí que ha robat, cremat, violat y assassinat: tot

motxo demana l'indult: ¿qué l'hi dirian vostés?
—Indecent! ¿Y encare gosas á presentarte!

Aquest any pèls carrers no hi ha hagut alló de «¡bola vá!» «¡bola vá!» perquè 'l monopoli de las bolas se las reserva *La Gaceta de Madrid*.

Tampòch hi ha hagut alló de «¡peléulo al pobre Peret!» perquè 'l pobre Peret, símbol del poble espanyol, está mes pelat que Sant Bartoméu.

Pèls carrers no hi ha hagut rifas: en cambi 'l govern segueix fent la seva, l'ajuntament que las ha privadas també, y en los principals restaurants ni ha hagut aixís mateix.

Poble, escolta una miqueta:
¿diu que desitjas rifar?
¿Tens dos galls? Ja 'ls pots llansar.
Procura't una pesseta.

En Delatre, ab un'altra bufada ha enviat una nova remesa de carlins á Fransa.

La facció Boet, última de las del Centro ha quedat desfeta.

Mossen Pacho, cabecilla eclesiástich, s'entrebanca ab la sotana y caygué en mans del valent adalit de la causa liberal.

Mes tart lo maco tractava d'escaparse; pero unas quantas balas ván corre mes qu'ell.

*y allí dió fin Mossen Pacho
capellá y cabecilla de mostacho.*

Una senyora llegint lo Brusi:

—Ay, ay Arturo ¿que tenen alas los generals?

—¿Perqué'ti preguntas?

—Com veig que aquí diu que'ls carlins varen hostilisar l'ala esquerra del general Echevarria!...

DOLORA.

Al mèu davant caminava
sens pensar si la seguía
y la tonta presumía
per si algú se la mirava.
¡Valgam Dèu com remenava!...
Ab quin salero y orgull!...
De prompte 'l vent un embull
fá en la roba: jo ab deliri
anava á veure... ¡oh martiri!..
quan m'entrá una brossa al ull.

A. DELS A.

• Sembla que hi ha l'intent de convertir la plassa de Catalunya en un gran bazar-exposició.
Lo qu'es en los dias en que ploqui molt y sobreixi la Riera de'n Malla, l'exposició serà completa.

Lo *Pabelló Nacional* diu que de las próximas Còrts podrá dirse 'n *Corts ociosas*.

Ja veurém si 'ls diputats que surten, quan s'obri 'l rebost del *presupuesto* n'estarán gaire d'ociosos.

Un que llegeix l'extracto de las obras del port en lo *Diari*:

—«Morro del Este.—Morro del Oeste.»

Vaja no sè com á n'aquest port li he deixan fer morros d'aquest modo! Està clar: are molts barcos passarán de llarch, perquè—
«Morros y mala cara treuhen á la gent de casa.»

Ha sigut capturat lo cabecilla Meló, assessi del desgraciat administrador d'Olesa.

Me sembla, francament, que á n'aquest meló la justicia está en lo cas de comprarlo á tatr.

Desde temps antich, de un estrep fet als pantalons ó á la livita vé dihentse'n un sét.

Desd'are en avant Carlos set, voldrá dir, donchs, *Carlos estripat*.

FABULETA.

Una rata per cert molt llaminera
voltava al rededor de una ratera,
que no tenia porta,
d'ardent afany d'entrar á dins mitj morta.

No fiánse'n del tot, vacila, ho proba,
entra, un tallet de cansalada roba,
gira la quia, oberta es la porteta
y surt plena de goig y satisfeta
exclamant ab lo morro tot untat:

—Qualsevol siga gat.

¿Quants de carlins al presentarse, en plata
no haurán dit lo mateix que aquesta rata!

J. R.

Los pochos carlins que quedan per presentarse, corren errants per la montanya.

¡Van errants!

Ja no mes falta que la censura militar prohibeixi aquesta nova novela dels *Juhéus errants*.

La guerra sembla que s'acaba, al menos á Catalunya.

La passada vá durar set anys.

L'actual la meytat d'aquest temps: tres anys y mitj.

Y es que are 'ls temps han cambiat
y s'veu clar qu'es per demés:
que ab mitja racció no més
ja tothom está embafat.

Si volen anar en una fonda bona, económica, luxosa, vamos, lo qu'es diu, la millor fonda, ja poden fer lo favor d'anarsen desseguida, desseguida, desseguida á la «Nova Peninsular» de D. Prudenci Bros.

Quan hi siguin quedarán sense saber que'ls passa. Tot net, bonich, cómodo, mossos amables, servey de primer ordre y, ¿menjar? ¡Demani!

¡Creguins! Los hi volém bè y de veras los hi dihém que fonda com aquella no n'hi habia á Barcelona y no n'hi ha en cap part mes.

Reuneix al luxo dels primers establiments, la baratura dels antichs y la bondat y netedat dels millors.

¡Ah! Tambè hi ha quartos pèls pasatjers.

Y no dirém res mes hasta que vostés hi han anat que francament, vergonya nos dem de tractar ab gent qu'encara no coneixen la «Nova Peninsular» del n.º 29 del carrer de la Boqueria.

En lo número passat no poguerem publicar la següent bellíssima poesia, qu'en lo dia de la Commemoració de Difunts y en recort del mártir d'Alpens, nos ha sigut remesa:

À LA MEMORIA

DE

CABRINETY.

Entre esquerdadas rocas y en mitx de las garrigas
naix la núosa alzina y 'ls roures corpulents;
las flors, quant menys flayrosas dels regadius amigas;
pera arrelar, la molsa cerca parets antigas,
y la serra mes erma los cors del mes valents.

Que 'l valor no es com núvel que ziczagant llamega
al frech á frech d'un altre tan negre com la nit;
puig la serp, que callada per terra s'arrossega
si la trepitjan s'alsa, y al seu furor s'entrega
sas miradas ruelas clavant de fit á fit.

Valor es una idea, qu'en los grans cors innata
brilla en los calabossos com brilla en los combats,
y es tant valent lo mártir, á qui una fera 'l mata,
com qui de las falanges parteix la dura escata
si 'l guia allí sa patria, son Dèu, sa llibertat.

Comarcas africanas, qu'en los saulons dormidas,
mostráu vòstres oasis com d'un mantell las flors;
monarcas, que, del Assia en los harems las vidas
passáu entre odaliscas de perlas enjoidas
¿digáu si en vostra historia s'hi troben nobles cors?

Pobles, que al jóu acolla la má del despotisme,
ab una argolla als brassos y un mós á vòstres dents,

que 'l terme de la pensa vos fita 'l fanatisme,
¿podréu jamay sentirne d'un verdader heroisme
la abnegació serena d'espirits independents?

Rassa alletada en l'odi á tot lo que caggira
vostra ruda ignorancia y miserable estat:
cans, que dels resegons que lo senyor vos tira
no més viviu, ¡mostráu-me soisment una gu-pira
d'aquella flama santa qu'encen la llibertat!

Capdills d'eixas partidas, sols en l'avern llevadas
que ab tabali y estola portáu creubhat lo pit,
si ab lo fator de sanch las heu emborraxadas
¿com pot conmouré 'l p'any de donas deshonradas
als qui 'ls haveu de tigres creubhat llur esperit?

¿Y morirá com héroe qui viu com una fera?
un héroe es qui batalla ab noble idea de cor:
mes héroe qui mes feras ne troba en sa carrera,
mes héroe qui de feras ne romp una barrera,
y mes qui en mitx de feras hi va á cercar la mort.

Y encar' no es sols lo patria (idea reduida
per que entre fosca y llum no mes fronteras véu)
la qui als cors generosos are al combat los crida,
per la qui Cabrinyet volgué donar sa vida
per qui Tortella crema, y Puigercad y la Séu;

Es per donar aixampias á nostra inteigencia;
per no portar las marcas d'odiosa servitut,
per la llibertat santa, per nostra independencia;
per aixecar á Dèu un temple cada creencia,
en cada cor una ara, y un trono á la virtud.

Ni es sanch malaguanyada la sanch qu'en la cassera
regalan las feridas del llop ó del senglar,
Senyor, vostra paraula sublime, la darrera,
que 'ns dol de pronunciarla! la veu se 'n torna enrrera
Ells lo que fan bè saben. ¿Y 'ls hem de perdonar?

No morí Cabrinyet de bala fratrijida;
lo caixalá la fera que acerralá en Alps,
jamay de sanch germana sa espasa fou tenyida
qu'ell aná á una batuda. ¡Oh casta matehida,
quan engendrerás homes en compte de serpents!

D. C.

LO CALAVERA.

A MON AMICH EN JOSEPH M.ª CODOLSA.

Pensanthi alguns cops m'altera
jo que busco á tot remey,
que no hi haji al mon cap lley
que castigui á un calavera.

Passa pèl costat d'un vell
que porta un barret tronat
y del tanto que li ha dat
li enfonza fins al clatell:
y mentre 'l vell s'enquimera
tota l'altre gent s'en riu,
y no falta algú que diu:
—Qué trempat! Qué calavera!

Li agrada molt anar lluhit;
pero com es tant pillastre
no 's cuida de pagá al sastre
quan vá á cobrarli 'l vestit.
Lo sastre li vá al darrera;
pero ell de pagar se safa.
—¿Y no'l prenen per estafa?
—No, porque es un calavera.

Vá fent l'amor á una noya
y al fi la pot enganar,
tant, que li logra robar
del honor la rica joya.
—Y mentre' ella 's desespera,
víctima de tal acció,
no s'agafa al lladre?—No!
¿Qui fá cas d'un calavera?

Son pare del sentiment
jau en lo llit del dolor
y al fi li causa la mort
la burla del delinqüent.
Y en tant segueix lo tronera
causant desdixas així.
—¿Y no 's mata al assessi?
—No porque es un calavera.

Per xó es que molts cops m'altera
jo que en tot busco remey,
que no hi haji al mon cap lley
per castigá al calavera.

UN CURT DE VISTA.

CANTARELLAS.

Lo mèu marit á mi 'm tó
lo mateix que á una foguera:

gran foch per sota, gran foch,
y al dessorre [forsa llenya!
H. X. M.

Es tant gran lo meu amor,
nineta mèva... [es tant gran!
que per boca Deu va darte
per guardarme'l un calaix!
E. X.

Quan abir nena al passeig
anavas junt ab en Pere,
semblavas... [miréu qu'es prou!
are m'ha fugit l'idea.

La mort que mon cor ansia
sempre demana y anhela
es lo morir si pot esse
de una banyada... de merla.
P. C.

Estich desesperat nena
perque hi ha pussas al llit,
qu'entré aixó y la imatge bella
D. Dalmau no pot dormir.
D.

Cuentos

Un senyor que anava al darrera de una senyora molt lletja, sense poderli veure la cara, l'alcansa per fi, dona un pas endavant y esclama:
—Cél me váreu semblar per darrera; mes l'infern per davant.
—Pues ja'us dono permís pera besar aquest cel, si tant vos agrada, contestá la senyora sense desconcertarse.

Un senyor pren á un criat al seu servey.
—Mira, li diu: quan te diga una cosa, á la meytat de lo que't diga, desitjo que'm compregas. Aixís per exemple, al dirte:—Vull afeitarme, ja déus durme navaja, sabó, toballo-la, corretja y tot lo necessari pèl cas.
Lo criat se dona per enterat, y un dia que l'amo no's trobaba gayre bè, li mana que corri á buscá'l metje.
Apesar de que aquest vivia molt aprop, lo criat trigá mes de tres horas.
Al últim arriba y exclama:
—Ja es aquí tot.
—¿Com s'entén tot? diu l'amo refunfunyant per la tardansa del criat.
—Ja veurá com vosté vol que li endavini'l pensament, hi anat pèl metje, pèl notari, pèl combregar, pèl bagul, per l'hàbit, pèls ciris y fins pèl cotxe dels morts, sino que aquí m'han preguntat á veure quans caballs hi vol.
Are vosté dirá, y me n'hi vaig ab un salt á dú'l recadó.

EPICRAMAS

Un dia en Magí'm digué:
—Ramon que ja t'has casat?
—Fa poch dias que 'u vaig fé.
—¿Pèl civil?
—Cá: disbarat
are pèl carrabiné.
M. DE LA S.

Vejin si es home de punyo
l' Anton, deya la Pilar,
que una vegada sent forsas
ell mateix se va trencar.
A. DELS A.

Un tal don Baldiri Viure
tant bromista era, que abí
fent gresca ab altres, morí
reventat de un tip de riure:
y sa viuda avuy m'ha dit:
—Lo pobret ha tingut èort;

que si se'ns ha mort, ha mort
al menos bèn divertit.
M. C.

Entrava un sach de llegums
un geperut, y l'guardiá
li vá dir:—Tè de pagá
per entrá, 'ls drets de consums.
Y ell sense fer cap embut
li respongué al fiel de fets:
—Es molt just fer paga 'ls drets
pero jo soch geperut.
A. S. LL.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas y endavinallas dignas d'insertarse los ciutadans Frare-llech, Dos cunillets, Un Urgelles, A. S. y Ll. Ralip y Tossut aragones.
Las demés que s'han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionals, no poden insertarse per fluixas, facils d'endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l'estil.
Ciudadá Joan Llopart. La idea de la poesia 'ns ha agradat sempre: la forma es lo que trobém desalinyat.—Enrich Xarau. Hi anirá l'epigrama y alguna cantarella.—Antonnet de la Figue. Y un epigrama de vosté també.—Boixompilaig. Dispensi: ja tindrem presents als lladres per un'altra vegada.—Pep Botella. Que 'n deu tenir poca de feyna, vosté.—Amich de Apolo. La reunió que vá aplaudir lo que vosté 'ns envia, ó no hi eatén res ó vá burlarse de vosté.—Dos comunistas. Es estrany de que tenint probas contra nosaltres de lo que dihen, continúen enviarnos: nosaltres si que tenim probas de que son un parell de tontos.—M. R. P. La seva poesia es massa terapéutica.—D. Vicens y C. Hi anirán alguns geroglífics.—Un setmesó. Inserirém una cantarella arreglada.—Ciudadans C. de Pruna, Deuhet de Reus, Fart de ranxo, Dos tés y un café, Goyma, Tenorio del Clavellet, Quimet Sauri, J. W. P., A. Arrull, V. A., Malalitra, Balabi, Aprent de metje, Muley, Simplicí, Guerro Salvadore de Reus, Quico del mas y La justicia. Aquesta semana no 'ns convé res de lo que 'ns envian: ho deixarem per un'altra.—Ciudadans Urgel's Dos cunillets, Ralip y Tossut aragones. Fora de las xaradas no trobém res mes que fassi per nosaltres.—Frare-llech. Hi anirá la major part de lo que 'ns envia: la poesia es desalinyada.—A. S. y Ll. Hi anirá la cantarella.—Cacasseno. Y 'l geroglífich de vosté.—Poltita. Igual que 'ls que veste 'ns envia.—Un Calderó. Aprofitarem lo primer cuento.—Caixalet. Igual que 'l problema aritmétich de vosté.

SOLUCIONS

A lo insertat á la Batallada 291.

- 1.ª PROBLEMA ARITMETICH.—Los números 18, 22, 10 y 40, respectivament.
- 2.ª ANAGRAMA.—Ungla.—Algun.—Angul.
- 3.ª TORTURA CEREBRAL.—Cap dels dos podia dirho, porque 'ls bous no enrahonan.
- 4.ª PREGUNTA 1.ª.—La Ll (ella).
- 5.ª PREGUNTA 2.ª.—Que may durán corona.
- 6.ª FUGA DE VOCALS:
En Diego diu duya un dia
deu copas y duas toyas
y nou vasos de noyó
per obsequi á dinou noyas.
- 7.ª XARADA 1.ª.—Cá-mi-ca.
- 8.ª XARADA 2.ª.—Tram-vi-a.
- 9.ª ENDAVINALLA.—Ciri.
- 10.ª GEROGLIFICH.—Com menos paraulas mes clars
Han endavinat tolas las solucions, los ciutadans Erissó y Que hi fás: tolas menos la 4. Romani-Romamó: menos la 3, 5 y 10, Fart y Pobre: menos las 4, 5 y 9, Cacasseno: las 1, 2, 6, 7, 8 y 9, C. de Pruna y La Polita: las 1, 2, 3, 6, 8 y 9, Deuhet de Reus: las 1, 2, 7, 8 y 9, Pacient Job: las 2, 3, 7, 8 y 9, Un Urgel's: las 2, 3, 7 y 10 Dos cunillets: las 1, 2, 9 y 10, Estripa quentos: las 7, 8 y 9, Un Ma de Tarragona: las 2, 7 y 8 Frare-lech: las 1 y 9 Cresta de gall y Fart de ranxo: las 2 y 9, Dos tés y un café: las 4 y 9 Goyma: la 7, no mes Un calderó y Tenorio del Clavellet; y no mes que la 9, Caixalet.

ANAGRAMA.

Ab un mocador d'hu duya
un dos gros y com se 'm veyá
una nena tercè 'm deya
tot somrient lo mocadó.
Després d'aixo vam anarnose'n
á un quart meu y sols allí
vam menjar d'alló á desdó
quedantne ella quint com jo.

Quatre lletras cinch tots... posta
que la sabrás... Com no costa.

PROBLEMA ARITMETICH.

Dividir lo n.º 77 en quatre parts, als que la primera aumentada de 1, la segona disminuïda de 2, la tercera multiplicada per 3 y la quarta dividida per 4, sigan iguals.
ISMAEL KORA.

FUGA DE VOCALS.
L. g.rr. d. c.l g.rr.
d' n. c.p d. g.rr. f. c.r.
n. g.rr. n. g.rr. n. g.rr.
. n. g.rr. d. l. t.l.

TAUJANOT.
TORTURA CEREBRAL.

Tres que varen anar á fer un tiberi varen menjar-se una portadora d'ous y portadora y tot. Encare que sembli impossible cap d'ells vá enfiltarse. Vejin com 's ho esplican.
MALALLETRA.

PREGUNTAS NUMÉRICAS.

- 1.ª ¿Com acaban, tant los rics com los pobres?
L'EGUM D'IGUALADA.
- 2.ª ¿Quin es lo carrer de Barcelona qual nem té mes de 999 llettras?
RALIP.

XARADA

I.
—¿Has averiguat Palot
lo que ahí vespre 't vaig di?
—Si.
—Digas.
—Quan vaig sorti
vaig pararme en una tot:
penso tres-quart s'ha de fé:
hu-dos una dos-tres-quatre
y al sentirne l'hu, ab una atre
surt y'm dona aquest papé.
«Digali que la Pepéta
de pena's morl»
—¿Só felis!
«Y que's creu si la pobreta
es que no pot pagá'l pís.»
RALIP.

II.
Un senyor molt rich y dos
un total sempre volia:
jo també me'l quedaria
si'l color tant hu no fos.
PACIENT JOB.

ENDAVINALLA.
Soch, essent mes gran que'l mon
mes xica que una monada...
Si ab aixó no m'has trobada,
rumia, rumia Anton.
ENRICH XARAU.

GEROGLIFICH.
pel pel pel pel

BER
DI GU TO
DI GU TO
DI GU TO
SANCH Y FETIE.
(Las solucions en lo próxim número.)

BIBLIOTECA DE AMBOS MUNDOS.

Las obras mas célebres y amenas de todos los tiempos y literaturas.
TOMO I.

Cuentos fantásticos de Hoffmann.

Un volumen de 200 páginas en 8.º menor, elegantemente impreso, con cubierta á dos tintas.

Precio: ¡2 REALES EN TODA ESPAÑA!

Se vende en la librería de Lopez, Rambla del Centro, 20.

IMP. V. Y F. GASPARD, ATAUFO, 14.
Lopez, editor.—Rambla del Mitj, 20.